

ת"פ 54932/11/21 - אושרת אדרי נגד איתי בן חורין

בית משפט השלום בעפולה

תפ"מ 54932-11-21 בן חורין נ' עמוס
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופט ויסאם חיר
מבקשת	אושרת אדרי
נגד	
משיב	איתי בן חורין

החלטה

1. בפניי בקשה לעיכוב ביצוע פינוי מושכר וכן עיון מחדש וביטול פסק הדין שניתן ביום 31.1.2022.
2. התביעה לפינוי מושכר הוגשה ביום 23.11.2021. הנתבעת (המבקשת) לא הגישה כתב הגנה. הצדדים חתמו על הסכם פשרה לפיו, בין היתר, המבקשת תפנה את המושכר עד ליום 28.3.2022. סכם הפשרה קיבל תוקף של פסק דין ביום 31.1.2022.
3. בנוסף לכך, לאחר שהמבקשת לא פינתה את המושכר עד לתאריך שנקבע, בתאריך 10.4.2022 המשיב פנה בבקשה לחתום על פסיקתא לצורך פתיחת הליך הוצאה לפועל לצורך פינוי המושכר.
4. בתאריך 28.4.2022 בוצעה מסירה כדין של האזהרה במסגרת הליכי הוצאה לפועל. בהתאם לאמור באזהרה, מועד פינוי המושכר נקבע לתקופה שמיום 20.5.2022 ועד ליום 2.6.2022.
5. במסגרת הבקשה דנן, הנתבעת העלתה את הטענה, כי היא לא היתה כשירה לחתום על מסמכים ובכלל זאת על הסכם הפשרה וזאת עקב בעיות רפואיות; כי הופעל עליה לחץ נפשי מצד התובע ובאי כוחו לחתום על הסכם הפשרה ולפנות את הדירה; וכי היא לא הפרה את הסכם השכירות, אשר מאפשר לה להמשיך להתגורר במושכר עד ליום 27.1.2023. על כן, הנתבעת ביקשה עיון מחדש וביטול פסק הדין מיום 31.1.2022 וכן עיכוב ביצוע הליכי הפינוי.
6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
7. ראשית, לא ברור הבסיס המשפטי לבקשה לעיון מחדש בפסק דין וביטולו. פסק הדין מיום 31.1.2022 הינו פסק דין חלוט. עסקינן בפסק דין שניתן תוקף להסכם פשרה שגובש בין הצדדים. אין המדובר בפסק דין שניתן בהיעדר הגנה. משכך, ככל שהתובעת מבקשת לבטל את פסק הדין, עליה לנקוט

בהליך המשפטי המתאים. למותב זה אין את הסמכות לבטל את פסק הדין שניתן על ידו, בפרט נוכח טענות הנתבעת והעילות הנטענות שעומדות בבסיס הבקשה לביטול פסק דין (היעדר כשירות לחתום על מסמכים ופגמים שנפלו בהליך כריתת הסכם הפרשה).

8. לעניין הבקשה לעיכוב ביצוע פינוי המושכר, בנסיבות העניין אין מקום להיעתר לבקשה. בהקשר זה, טענות התובעת נטענו בעלמא וללא תימוכין מספקים.

9. לעניין הטענה להיעדר כשירות קוגניטיבית או נפשית לערוך או לחתום על מסמכים או להבין את משמעותם ותוצאותיהם, המדובר בעניין שבמומחיות והיה מקום לצרף לבקשה חוות דעת מומחה לתמיכה בטענה כאמור. בהקשר זה, התובעת צירפה לבקשה נספחים 2-7 אך מעיון בנספחים האמורים עולה, כי המדובר במרשמים להנפקת תרופות שונות וכן הפניה לבדיקות. לא צורפה חוות דעת מומחה ממנה ניתן ללמוד על השפעת תרופות אלו על היכולות הקוגניטיביות או המצב הנפשי של הנוטל אותן או על המצב הרפואי המחייב נטילת תרופות כאמור. זאת ועוד, בניגוד לטענת הנתבעת, במסמך הרפואי מיום 3.11.2021 צוין, כי המבקשת היתה עירנית בבדיקה, שיתפה פעולה, הדיבור ספונטני והחשיבה מאורגנת.

10. בנוסף לכך, מהעתק התכתובות בין הצדדים שצורפו לבקשה ולתגובה עולה, כי הנתבעת מבינה היטב את מצבה העובדתי והמשפטי וניכר, כי היא יודעת לעמוד על זכויותיה. בנוסף, הטענות להפעלת לחץ פסול מצד התובע ובאי כוחו נטענו ללא כל תימוכין. כך גם לעניין הטענה, כי לא הפרה את הסכם השכירות. מתגובת התובע עולה, כי הנתבעת ממשיכה להפר את הסכם השכירות.

11. זאת להדגיש, כי פסק הדין שנתן תוקף להסכם הפרשה ניתן ביום 31.1.2022. לא ניתן כל הסבר המניח את הדעת מדוע הנתבעת פנתה לייעוץ משפטי רק ביום 12.5.22, זמן לא מבוטל לאחר קבלת האזהרה מטעם ההוצאה לפועל (ביום 28.4.22) ועל אף שמהתכתובת עם התובע עולה, כי עוד ביום 24.4.2022 הנתבעת ידעה, כי התובע עומד לממש את ביצוע פסק הדין ולפנותה מהמושכר. בפועל, הבקשה דנן הוגשה לבית המשפט 3 ימים לפני תחילת פרק הזמן שנקבע לפינוי המושכר (20.5.22).

12. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

13. לפנים משורת הדין ועל מנת לאפשר למבקשת להתארגן לפינוי המושכר, מצאתי לקבוע כי מועד הפינוי, כפי שנקבע באזהרה מטעם ההוצאה לפועל, יתחיל לא לפני יום 25.5.2022 (במקום 20.5.2022).

14. הנתבעת תשלם לתובע הוצאות בגין הבקשה דנן בסך של ₪ 500, אשר ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתנה היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, בהעדר הצדדים.